

tik af ministeren for, at han ikke sidder og kan være klogere end de jurister, der rådgiver ham.

Den eneste kritik, vi rejser af ministeren, er, at han, da han konstaterer, at der ikke er grundlag for det her, siger, at så vil jeg skabe grundlaget uden at kunne give nogen former for begrundelse for, hvorfor det er en rigtig beslutning, bortset fra, at ellers vil det efter ministerens mærkelige konklusion være i strid med regeringens skattestop.

Kl. 11.20

Det er ikke småpenge, vi taler om her. Hvis det er sådan, at man bruger den regel, ministeren nu skaber grundlag for, og har købt en ejendom i 1975 eller tidligere, så får man, hver gang der er en ejendomsværdi på 1 mio. kr., et ekstra fradrag på 1.824.000 kr., det vil sige, at så ville man, hver gang man har en ejendomsværdi i 1975 på 1 mio. kr., kunne fratække 2.824.000 kr.

Det, ministeren indfører, er ikke engang en fortsættelse af de gamle indekseringsregler. Der kunne man tidligst få det over en 7-års-periode. Nu indfører ministeren, at man kan få indekseret sin ejendomsværdi over 18 år. Der har aldrig i dansk lovgivning været retstilstande af den karakter.

Jeg ved ikke, om det er mig, der er tonedøv, men jeg hørte ikke et eneste argument fra ministeren bortset fra, at han mente, at der var nogle, der havde en berettiget forventning. Men det betyder så, at det for enhver, der har en berettiget forventning om ikke at skulle betale skat af en indtægt, gælder, at fordi der er et hul i skattelovgivningen, så vil ministeren ikke kunne ændre det, fordi ministeren har et skattestop.

Det her er for sølle, det er for uacceptabelt, vil jeg sige til ministeren. Det er ikke noget, som vi kan acceptere eller leve med i Folketinget, og jeg er dybt forundret over, at Folketinget, både regeringspartierne, Venstre og De Konservative, og Dansk Folkeparti vil støtte et forslag af den karakter.

Det er fint, hvis den debat, vi har haft her, skulle give anledning til, at man tager diskussionerne i partigrupperne hos regeringspartierne og hos Dansk Folkeparti. Men jeg kan beklageligvis se, at der ikke er nogen af de ledende kadre til stede i Folketingssalen, som derfor måske ikke får hørt, hvad det her går ud på. Så jeg vil godt anmode formanden om, at vi får den her sag tilbage til udvalget, så vi kan få en fornyet drøftelse af, om ikke der kan samles et flertal for at få den her fuldstændig uacceptable lovgivning rettet til.

Jeg vil også godt sige til formanden, at hvis det er sådan, at ændringsforslaget imod de indstillinger, der ligger fra partierne, skulle blive vedtaget, så har jeg ikke behov for at få det tilbage til udvalget. Men bliver ændringsforslaget fra oppositionen forkastet, vil jeg godt anmode om, at sagen her går tilbage til Skatteudvalget til fornyet behandling mellem anden og tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 45 stemte for, 52 imod.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4-11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 198: Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om fastsættelse af visse foranstaltninger i forbindelse med indførsel i Fællesskabet og udførsel og genudførsel fra Fællesskabet af varer, der krænker visse former for intellektuel ejendomsret. (Bortfald af gebyr og sikkerhedsstillelse).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (FremSAT 24/3 2004. Første behandling 16/4 2004. Betænkning 5/5 2004).